

ARREST VAN HET HOF (Eerste kamer)
10 juli 1986 *

In zaak 270/84,

A. Licata, ambtenaar van het Economisch en Sociaal Comité, vertegenwoordigd en bijgestaan door J.-N. Louis, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, ten kantore van N. Decker, advocaat aldaar, 16, avenue Marie-Thérèse,

verzoekster,

tegen

Economisch en Sociaal Comité, vertegenwoordigd door D. Brüggemann, lid van de Directie Personeelszaken, als gemachtigde, bijgestaan door A. Bonn, advocaat te Luxemburg, domicilie gekozen hebbende te diens kantore, 22, Côte d'Eich,

verweerder,

betreffende een beroep tot nietigverklaring van het besluit waarbij het Economisch en Sociaal Comité, krachtens algemeen besluit nr. 173/84 A van zijn president van 7 mei 1984, verzoekster heeft uitgesloten uit het personeelscomité, alsmede van het besluit van 31 oktober 1984 om gedeeltelijke verkiezingen te houden met het oog op haar vervanging,

wijst

HET HOF VAN JUSTITIE (Eerste kamer),

samengesteld als volgt: R. Joliet, kamerpresident, G. Bosco en F. Schockweiler, rechters,

advocaat-generaal: M. Darmon
griffier: D. Louterman, administrateur

gehoord de conclusie van de advocaat-generaal ter terechtzitting van 23 april 1986,

het navolgende

* Procestaal: Frans.

ARREST

(omissis)

In rechte

- 1 Bij verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het Hof op 24 november 1984, heeft A. Licata, ambtenaar van het Economisch en Sociaal Comité, beroep ingesteld tot nietigverklaring van het besluit waarbij het Economisch en Sociaal Comité, krachtens algemeen besluit nr. 173/84 A van zijn president van 7 mei 1984 (hierna: het wijzigingsbesluit), verzoekster heeft uitgesloten uit het personeelscomité, alsmede van het besluit van 31 oktober 1984 om gedeeltelijke verkiezingen te houden met het oog op haar vervanging.
- 2 Op 21 april 1983 werd A. Licata, destijds plaatselijk functionaris bij het Economisch en Sociaal Comité, als enig vertegenwoordiger van de personeelsleden bedoeld in artikel 7, lid 1, van de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van de Europese Gemeenschappen, tot lid van het personeelscomité gekozen. Haar mandaat zou in beginsel op 31 maart 1985 eindigen.
- 3 Op 22 december 1983 werd Licata per 1 januari 1984 als ambtenaar in de rang D 3, salaristrap 3, aangesteld.
- 4 Aangezien ten gevolge van deze overgang naar een andere categorie niet langer alle categorieën personeelsleden vertegenwoordigd waren, was het personeelscomité van mening dat zijn samenstelling niet langer voldeed aan de vereisten van artikel 1, vierde alinea, van Bijlage II bij het Ambtenarenstatuut, op grond waarvan het personeelscomité zodanig dient te zijn samengesteld dat alle categorieën en groepen van ambtenaren daarin zijn vertegenwoordigd.
- 5 In die omstandigheden vond het personeelscomité, dat ter vervanging van Licata gedeeltelijke verkiezingen moesten worden gehouden. Van mening dat ter rechtvaardiging van deze verkiezingen een beroep moest kunnen worden gedaan op een

duidelijke bepaling, verzocht het op 2 mei 1984 de secretaris-generaal van het Economisch en Sociaal Comité met het oog hierop besluit nr. 1896/75 A van het Economisch en Sociaal Comité van 28 juli 1975, dat in artikel 5 bepaalde dat „het mandaat van lid van het personeelscomité eveneens eindigt bij vrijwillig ontslag of beëindiging van de dienst”, te wijzigen.

- 6 Bij wijzigingsbesluit van 7 mei 1984 paste de president van het Economisch en Sociaal Comité „om redenen van duidelijkheid en rechtszekerheid” artikel 5 van bovenvermeld besluit aan. Voortaan eindigt het mandaat van lid van het personeelscomité eveneens door „overgang naar een andere categorie, groep of regeeling, indien daardoor de representativiteit van het personeelscomité als bedoeld in artikel 3 niet langer is gewaarborgd”.
- 7 Met een beroep op de aldus gewijzigde bepaling weigerde het personeelscomité tijdens zijn vergadering van 25 juni 1984 de stem van Licata mee te tellen, en op 28 juni 1984 besloot het haar mandaat als geëindigd te beschouwen.
- 8 Ofschoon het Economisch en Sociaal Comité zijn wijzigingsbesluit had gebaseerd op overwegingen van „rechtszekerheid”, deelde het, in de persoon van zijn secretaris-generaal, het personeelscomité op 31 juli 1984 mee, dat bedoeld besluit werd opgeschort.
- 9 Op 9 oktober 1984 riep het personeelscomité een algemene vergadering van het personeel samen, om te beslissen over het houden van gedeeltelijke verkiezingen.
- 10 Op 11 oktober 1984 deelde de secretaris-generaal van het Economisch en Sociaal Comité het personeelscomité mee, dat het wijzigingsbesluit opnieuw van toepassing was.
- 11 Op 12 oktober 1984 besloot de algemene vergadering van het personeel een kiesbureau in te stellen, dat op 31 oktober 1984 gedeeltelijke verkiezingen uitschreef voor 19 november daaropvolgend.
- 12 Op 6 november 1984 diende Licata krachtens artikel 90, lid 2, Ambtenarenstatuut een klacht in tegen het wijzigingsbesluit alsmede tegen het besluit om haar van het personeelscomité uit te sluiten.

- 13 Op 14 november 1984 stelde zij onderhavig beroep in.
- 14 Dezelfde dag diende zij bij het Hof een verzoek om voorlopige maatregelen in. De president van de Eerste kamer wees dit verzoek bij beschikking van 11 december 1984 (zaak 270/84 R, Jurispr. 1984, blz. 4119) toe en, hangende de uitspraak in de hoofdzaak, schorste hij de tenuitvoerlegging van het wijzigingsbesluit alsmede van het besluit om gedeeltelijke verkiezingen te houden, op.
- 15 Op 29 januari 1985 wees de secretaris-generaal van het Economisch en Sociaal Comité verzoeksters klacht af.
- 16 Met toepassing van artikel 21 van het Protocol betreffende het Statuut van het Hof van Justitie van de Europese Economische Gemeenschap heeft het Hof het Europees Parlement, de Raad en de Commissie verzocht hem mee te delen of er met betrekking tot het personeelscomité van die instellingen een regel bestond als vervat in het wijzigingsbesluit. Blijkens de antwoorden heeft geen dezer instellingen een schriftelijke regel vastgesteld volgens welke het mandaat van een lid van het personeelscomité, dat als enige vertegenwoordiger van een categorie gedurende zijn mandaat overgaat naar een andere categorie, eindigt.

De ontvankelijkheid

- 17 Het Economisch en Sociaal Comité betwist de ontvankelijkheid van het beroep. Om te beginnen zou Licata geen enkel belang meer bij de handhaving van haar beroep hebben, aangezien zij ingevolge voormelde beschikking haar mandaat tot de normale einddatum heeft kunnen blijven uitoefenen. Verder zouden de conclusies in het verzoekschrift niet identiek zijn aan die in de klacht, die geen betrekking had op het besluit om gedeeltelijke verkiezingen te houden. Voor zover ten slotte de klacht was gericht tegen het besluit van het personeelscomité van 28 juni 1984, de enige handeling waartegen in casu kan worden opgekomen, zou zij te laat zijn ingediend, zodat het beroep dus niet-ontvankelijk zou zijn.
- 18 Tegen het tweede argument brengt Licata in, dat haar klacht was gericht tegen het besluit om haar uit het personeelscomité uit te sluiten, en dat het besluit om gedeeltelijke verkiezingen te houden niet meer dan een gevolg daarvan was. Overi-

gens zou de klacht niet te laat zijn ingediend, aangezien het wijzigingsbesluit op grond waarvan het personeelscomité op 28 juni 1984 tot haar uitsluiting had besloten, van 31 juli tot 11 oktober 1984 was opgeschort.

- 19 Om te beginnen zij opgemerkt, dat naar aanleiding van de beschikking van de president van de Derde kamer van het Hof van 11 juni 1985 (zaak 146/85 R, Diezler, Jurispr. 1985, blz. 1805), de algemene verkiezingen van het personeelscomité, die normaal op 10 juni 1985 hadden moeten worden gehouden, zijn uitgesteld. Licata blijft dus een belang erbij houden, dat haar mandaat haar niet wordt ontnomen op grond van het opnieuw in werking getreden wijzigingsbesluit.
- 20 Voor het overige blijkt het voorwerp van het beroep van dat van de klacht te verschillen, voor zover de klacht niet gericht was tegen het besluit van 31 oktober 1984 om gedeeltelijke verkiezingen te houden. Mitsdien moet het beroep niet-ontvankelijk worden verklaard, voor zover het tegen dit besluit is gericht.
- 21 Ten slotte zij erop gewezen, dat het wijzigingsbesluit van 31 juli tot 11 oktober 1984 was opgeschort, zodat het op dit wijzigingsbesluit gebaseerde besluit van het personeelscomité van 28 juni 1984 gedurende dezelfde periode eveneens opgeschort moet worden geacht. Bijgevolg werd de klacht binnen de in het Statuut voorziene termijn ingediend.
- 22 Uit een en ander volgt, dat het beroep slechts ontvankelijk is voor zover het gericht is tegen het besluit van het Economisch en Sociaal Comité van 28 juni 1984, waarbij verzoekster uit het personeelscomité werd uitgesloten.

Ten gronde

- 23 Tot staving van haar beroep voert Licata drie middelen aan. In de eerste plaats betoogt zij dat het Economisch en Sociaal Comité artikel 6 van besluit nr. 1896/75 A van 28 juli 1975 en artikel 110 van het Statuut heeft geschonden, krachtens welke het alvorens het wijzigingsbesluit vast te stellen het personeelscomité respectievelijk het comité voor het statuut moest raadplegen. In de tweede plaats zou het wijzigingsbesluit in strijd zijn met artikel 1, vierde alinea, van Bijlage II bij het Statuut, omdat het voor de gehele ambtstermijn van het personeelscomité een representativiteitsvoorwaarde stelt, die artikel 1, vierde alinea, van de Bijlage slechts voorziet voor het tijdstip van de verkiezing van de leden van het

personeelscomité. In de derde plaats acht zij de toepassing van het wijzigingsbesluit op haar geval hoe dan ook in strijd met het verbod van terugwerkende kracht, omdat ten tijde van haar verkiezing geen enkel voorschrift bepaalde, dat de overgang naar een andere categorie, groep of regeling het mandaat beëindigde.

- 24 Het Economisch en Sociaal Comité stelt dat het eerste middel niet gegrond is, voor zover daarin bezwaar wordt gemaakt tegen de omstandigheid dat het personeelscomité niet zou zijn geraadpleegd, aangezien het wijzigingsbesluit juist op verzoek van bedoeld comité is vastgesteld. Voor zover het middel is gebaseerd op het feit dat het comité voor het statuut niet zou zijn geraadpleegd, zou dit middel voor het overige niet-ontvankelijk zijn, omdat het niet voorkomt in het inleidend verzoekschrift. Het tweede middel zou ongegrond zijn, aangezien de in het desbetreffende artikel gestelde representativiteitsvoorwaarde voor de gehele duur van het mandaat zou gelden. Het derde middel zou evenmin gegrond zijn, aangezien het wijzigingsbesluit een uitlegging van besluit nr. 1896/75 A van 28 juli 1975 behelst, die vanuit statutair oogpunt dwingend zou zijn.
- 25 Wat het eerste middel betreft, wijst het Economisch en Sociaal Comité er terecht op, dat het wijzigingsbesluit juist op verzoek van het personeelscomité is vastgesteld. Het middel ontleend aan schending van artikel 6 van besluit nr. 1896/75 A van 28 juli 1975 is derhalve ongegrond. Voor het overige kwam de grief dat het comité voor het Statuut niet werd geraadpleegd, als voorzien in artikel 110 van het Statuut, niet voor in het inleidend verzoekschrift zodat zij, aangezien geen nieuw feit is aangevoerd, niet-ontvankelijk is.
- 26 Wat het tweede middel betreft, zij eraan herinnerd dat naar luid van artikel 9, lid 2, van het Statuut de samenstelling en werkwijze van het personeelscomité door iedere instelling overeenkomstig Bijlage II bij het Statuut wordt vastgesteld. In artikel 1, vierde alinea, van deze Bijlage is bepaald, dat het personeelscomité zodanig dient te zijn samengesteld dat alle categorieën en groepen van ambtenaren en personeelsleden daarin zijn vertegenwoordigd.
- 27 Artikel 9, lid 2, maakt een onderscheid tussen de samenstelling en de werkwijze van de sociale organen, terwijl het vereiste van artikel 1, vierde alinea, van Bijlage II bij het Statuut enkel geldt voor de samenstelling van het personeelscomité. De vertegenwoordiging van alle categorieën en groepen gedurende het gehele mandaat van de leden van het personeelscomité is een vraagstuk dat de werkwijze betreft.

28 Daaruit volgt, dat elke instelling vrij haar eigen voorschriften op dit gebied kan vaststellen.

29 In het bijzonder kan het Economisch en Sociaal Comité in het wijzigingsbesluit geldig voorschrijven, dat het mandaat van een lid van het personeelscomité, enige vertegenwoordiger van een bepaalde categorie, groep of regeling, naast de reeds in besluit nr. 1896/75 A voorziene gevallen eveneens eindigt wanneer het betrokken lid tijdens zijn mandaat overgaat naar een andere categorie, groep of regeling.

30 Het tweede middel is derhalve ongegrond.

31 Wat het derde middel betreft, staat het buiten kijf dat het wijzigingsbesluit een reden voor beëindiging van het mandaat van een lid van het personeelscomité voorziet, die ten tijde van de verkiezing van Licata niet bestond. In beginsel is een nieuwe regeling evenwel onmiddellijk van toepassing op de toekomstige gevolgen van een onder de oude regeling ontstane situatie. De toepassing van de wijzigingsbepaling op het nog lopende gedeelte van het mandaat van Licata, is derhalve niet in strijd met het verbod van terugwerkende kracht.

32 Het derde middel is derhalve ongegrond.

Kosten

33 Ingevolge artikel 69, paragraaf 2, van het Reglement voor de procesvoering moet de in het ongelijk gestelde partij in de kosten worden verwezen. Volgens artikel 70 van dit Reglement blijven echter de kosten door de instellingen ter zake van beroepen van personeelsleden der Gemeenschappen gemaakt, te haren laste.

HET HOF VAN JUSTITIE (Eerste kamer),

rechtdoende:

- 1) Verwerpt het beroep.
- 2) Verstaat dat elk der partijen de eigen kosten zal dragen.

Joliet

Bosco

Schockweiler

Uitgesproken ter openbare terechtzitting te Luxemburg op 10 juli 1986.

De griffier

P. Heim

De president van de Eerste kamer

R. Joliet